

δύναται κατὰ μικρὸν νὰ ὑπερникηθῇ καὶ νὰ πα-
ράσχη εἰς τὴν παγκόσμιον τέχνην ἔργα τεχνι-
κῶς ὑπέροχα καὶ ἅμα ἔθνικῶς ἰδιοφυᾶ.

Ἐκ τῶν δύο ὥραιων ἔργων ἄτινα δημοσιεύ-
μεν, γνησίως ρωσικῆς ἐμπνεύσεως ἀμφοτέρων,
τὸ μὲν ἐν «οἱ νεύμφου» τοῦ Κωιστ. Μακόβ-
σκη, εἶνε εἰσὲν εἰκονογράφησις τις τῆς Δι-
νάμεως τοῦ Σκότους τοῦ Τελοστόη, τὸ δ' ἑτε-
ρον, τοῦ Κασάτιν, «εἰς τὸν διὰδρμεν τοῦ
Δικαστηρίου», ἀπεικονίζει εὐχὴ ἄνευ πρωτοτυ-
πίας τὸν σπαρακτικὸν ἀποχωρισμὸν δύο δυστυ-
χῶν ὑπάρξεων, τοῦ καταδικασθέντος εἰς ἐξορίαν
καὶ τῆς ἐγκαταλειπτμένης ἐρήμου γυναικός.

Ἡ ρωσικὴ τέχνη ἐργάζεται ἀόκνως, ὅπως
πιστῶς καὶ ἐντόνως καὶ ἐντέχνως μὲ ὅλην τὴν
πρωτοτυπίαν τῆς ἐμπνεύσεως καὶ τὴν τελειό-
τητα τῆς τεχνικῆς ἐκτελέσεως ἐκφράση διὰ
τῆς ὥραιας τέχνης τῶν χρωμάτων τὸ ἰδιάζον
καὶ ἔθνικόν τῆς ρωσικῆς χώρας καὶ τῆς ρωσι-
κῆς ψυχῆς.

(Κατὰ τὸ Γερμανικόν)

... κ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Στὴν ἀγαπή μου Angioletta Frontini.

Je ne suis point la rose, mais j'ai vécu avec elle.

Saadi

ΦΡΗΝΟΥΣΑΝ τὰ ξερόκλαδα
Κ' ἐχύθη ὁ πάγος στοῦ ἡλίου τὴν ἀχτίνα.
Ἡ ἀγάπη στὴ σιγὴ τὴ σκέψι ἐδύθισε
Καὶ μὴ φωνὴ ἐγύρευε ἀπὸ ἐκεῖνα,

Ποῦ ὀλότρεμη πλημύριζε
Τὰ στήθη τὰ βουβά, τὰ παγωμένα.
Μιὰν ἄρμωρία ἀτέλειωτη μιλοῦσα
Στὰ χεῖλη ποῦ ἀπομείνανε κλεισμένα.

Φτερούρισαν οἱ πόθοι μου
Κ' ἐμπρός σ' ἐδὲ ὀλότρεμη ἡ ψυχὴ μου,
Ἐν τραγοῦδι ἐκόρπισε κρυόλεικε,
Ποῦ τὴ ζωὴ του ἐπῆρε ἀπ' τὴν προή μου

Ὡ ἐσὺ, ποῦ μ' ἄλλο φῶς γλυκομιλοῦν
Τ' ἀγνὰ σου μάτια ποῦ ζωὴ μου δίνουν,
Σ' αὐτὰ τὰ στήθη ἀμιλῆτα κυλοῦν
Ὅσες λαχτάρες ποῦ γιὰ σέτρα κλείρουν.

Ὡ ἐσὺ, ποῦ ἡ ἁρμονία τ' οὐρανοῦ
Τὸ φῶς τῆς μέσος τὰ χεῖλη σου σκορπίζει
Καὶ τ' ὄνειρο τὸ φτερωτὸ τοῦ τοῦ
Ἡ ὄψι σου μ' ἀχτίδες τὸ φωτίζει.

Ἐσὺ, ὅπου μ' ὀλότρεμη καρδιά
Μ' ἀγκάλιασες μ' ἀγάπη καὶ μὲ πόνο,
Μιὰ θεϊκὴ κ' ἀπόκρυψη λαλιά
Ἐσὲ μορεῖ νὰ τραγουδήσῃ μόνο.

ΕΛΕΝΗ Σ. ΛΑΜΑΡΗ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Διορθώσατε τὸν ἄνδρα καὶ κατ' ἀνάγκην ἡ
γυνὴ θὰ διορθωθῇ

Λουίζα Μισέλ

Οὔτε νὰ ἀγαπᾷς, οὔτε νὰ μισῇς· ἰδοὺ τὸ ἴ-
μισον τῆς σοφίας. Οὔτε νὰ λέγῃς τίποτε, οὔτε
νὰ πιστεύῃς τίποτε ἰδοὺ τὸ ἕτερον ἴμισον.

Σοπερχάουερ

Ὁ πόλεμος θὰ φονεύσῃ τὸν πόλεμον, διὰ τῆς
ἀμοιβαίας ἐκτιμῆσεως τῶν πολέμιων, ἢν προ-
καλεῖ.

Βερτσάγι

Ἡ μεγαλοφροσύνη εἶνε μακρὰ ὑπομονή.

Νεύτων

Τὸ κακὸν εἶναι ὁ μόνος λόγος τῆς ὑπάρξεως
τοῦ καλοῦ. Τί θὰ ἦτο τὸ θάρρος ἄνευ τοῦ κιν
δύνου καὶ ὁ οἶκτος ἄνευ τῆς οὐδύνης;

Ἀνατόλ Φράνς

Ἡ πιστὴ σύζυγος ἐξαγνίζει τὴν ἀπιστίαν τοῦ
συζύγου.

Ἀρ. Γραφὴ

Ἡ καρδιά εἶνε λύρα μὲ ἐπτὰ χορδὰς· ἐξ διὰ
τὴν λύπην καὶ μία μόνον διὰ τὴν χαράν.

Λαρουμέ.

Ἡ τελεία καλλονὴ δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ πραγ-
ματικότητι. Εἶναι δημιουργήματα τῶν ζωγράφων
καὶ τῶν γλυπτῶν, οἵτινες, ἀνατρέχοντες εἰς
πολλὰ πρότυπα, λαμβάνουσιν ὅτι τέλειον εὐ-
ρίσκουσιν ἐν αὐτοῖς καὶ συνθέτουσιν ἐν ὁνό-
λον τέλειον καθ' ὅλους τοὺς νόμους τῆς τέχνης
καὶ τῆς αἰσθητικῆς. Κατὰ τοὺς νόμους τοὺς
διέποντας τὰς πλαστικὰς τέχνας, τὸ πρόσωπον
πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ἐνιατον τοῦ ὕψους τοῦ ὅλου
ἀναστήματος τοῦ ἀνθρώπου. Ἀνάγκη ὅμως εὐ-
θὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ λεχθῇ ὅτι ἐν τῇ πραγματικό-
τητι σπανίως ἀπαντᾷ ἀκριβὴς τοῦ νόμου τοῦ-
του ἐφαρμογὴ καὶ ὅτι ὀλίγοι τῶν θνητῶν πα-
ρουσιάζουσι τοιαύτην ἀκριβείαν αἰσθητικῆς.
Ἐκ τούτου ὅμως δὲν ἐπεται ὅτι δὲν εἶναι ὡ-
ραῖοι. Ἐὰν δὲν ἔχωσι τὴν ἀκριβῆ ἀναλογίαν,
παρουσιάζουσιν ἐν τούτοις σύν-λον ἁρμονικόν
καὶ εὐάρεστον τὴν θέαν.

Κόμησα Δὲ Τραμάρ

Ἡ ἀντίληψις τῆς τέχνης δέον νὰ συνδέεται
μετὰ τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύως, τῆς ἀμοι-
βαίας ἐπικοινωνίας τῶν συνειδήσεων.

Γκνυιὸ

Ἡ τέχνη εἶνε λαβύρινθος. Δὲν ἔχει οὔτε ἀρ-
χὴν, οὔτε τέλος.

